

Wijzigingen ten opzichte van de concept-verordening van juli 2006

Artikel 1.1 begripsbepalingen:

Artikel 1.1 lid 1 sub b: compensatiebeginse! → compensatieplicht In de algemene toelichting (p.17, 18, 19) wordt een uitgebreide toelichting gegeven omtrent de compensatieverplichting.

Artikel 1.1 lid 1 sub d: persoon met beperkingen: toegevoegd is: *inclusief chronische psychische en psychosociale problemen.* De toelichting (p.24) is uitgebreider.

Artikel 1.1 lid 1 sub h: voorziening: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.24, 25) staat een uitgebreide toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub k: inkomen: een nieuw toegevoegd begrip.

Artikel 1.1 lid 1 sub l: norminkomen: een nieuw toegevoegd begrip.

Artikel 1.1 lid 1 sub m: eigen bijdrage of eigen aandeel in de kosten: aan de begripsomschrijving is toegevoegd de zinsnede: *..., die bij respectievelijk de verstrekking van een voorziening in natura, een persoonsgebonden budget (een eigen bijdrage) of een financiële tegemoetkoming (een eigen aandeel)....*

Artikel 1.1 lid 1 sub p: hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.26) staat een uitgebreide toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub t: besparingsbijdrage: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.27) staat een toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub u: huisgenoot: nadere uitleg over de toelichting (p.27) op dit begrip: Hoe verhouden de begrippen huisgenoot en leefeenheid zich tot elkaar?
Er is sprake van verschillende begrippen. Het begrip *huisgenoot* staat in relatie tot gebruikelijke zorg uit de AWBZ. Dit wordt nader uitgewerkt in beleidsregels. Het houdt in dat in bepaalde situaties huisgenoten in beginsel worden geacht huishoudelijk werk over te nemen als er een andere persoon uitvalt. Daarnaast had *gezamenlijke huishouding* in de Wvg betrekking op de vraag of het inkomen van twee personen kon worden meegenomen in de berekening van eigen bijdrage of eigen aandeel van kosten. Dat was geleend uit de Abw/Wwb.

De verordening sluit aan bij het protocol gebruikelijke zorg in de AWBZ. In beroepszaken over dat protocol bleek dat het begrip *'gezamenlijk voeren van een huishouden'* in de AWBZ voor onduidelijkheid zorgde. Om dat te voorkomen is in artikel 3.3 van de verordening de term *leefeenheid* gebruikt. Om te voorkomen dat dit nieuwe begrip ongewenste neveneffecten heeft zal dat nader geregeld worden op het niveau van de beleidsregels. Het is niet de bedoeling om bewoners van kloosters, woongemeenschappen e.d. te gaan dwingen tot het verlenen van zorg aan medebewoners.

Artikel 1.1 lid 1 sub w woonplaats: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.27) staat een toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub x: woning een nieuw toegevoegd begrip.

Artikel 1.1 lid 1 sub z: standplaats: een nieuw toegevoegd begrip.

Artikel 1.1 lid 1 sub bb: ligplaats: een nieuw toegevoegd begrip.

Artikel 1.1 lid 1 sub cc: hoofdverblijf: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.27, 28) staat een toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub dd: gemeenschappelijke ruimte: de begripsomschrijving is beter weergegeven.

Artikel 1.1 lid 1 sub ee: woningaanpassing: een nieuw toegevoegd begrip. In de toelichting (p.28) staat een toelichting op deze definitie omschreven.

Artikel 1.1 lid 1 sub ff: besluit nadere regels verordening maatschappelijke ondersteuning: een nieuw toegevoegd begrip, met een nadere omschrijving.

Artikel 1.1 lid 2: een nieuw artikellid.

Artikel 1.2 lid 1 sub a: de omschrijving van dit artikellid is beter aangegeven.

Artikel 1.2 lid 2 sub h: de toelichting (p.30) op dit artikel is uitgebreider weergegeven.

Artikel 1.2 lid 3: een nieuw artikellid, toelichting op dit artikel op p.30, 31.

Artikel 2.1: keuzevrijheid: de tekst van dit artikellid is helderder omschreven. De toelichting (p.31) daarop is uitgebreid.

Artikel 3.4: omvang van de hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen: de omvang is nu uitgedrukt in uren, afgerond naar decimalen, per week in plaats van klassen. De toelichting (p.34) is daarop aangepast.

Artikel 3.5: omvang van het persoonsgebonden budget: i.v.m. wijziging van artikel 3.4 geldt nu hier een bedrag per uur.

Artikel 4.6: aanvang werkzaamheden en inzicht in woning: een nieuw artikel, toelichting op dit artikel op p.35, 36.

Artikel 4.7: gereedmelding, vaststelling en uitbetaling financiële tegemoetkoming: lid 1: de omschrijving van dit artikellid is uitgebreider aangegeven. Ook de toelichting (p.36) is uitgebreid.

Artikel 4.8: uitsluitingen: dit artikel is uitgebreid.

Artikel 4.10: beperkingen: sub c: dit artikellid is uitgebreid.

Artikel 4.10: beperkingen: sub d: dit artikellid is genuanceerd. Toegevoegd is de zinsnede *de woonvoorziening in de vorm van een tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten aangevraagd wordt*.

Artikel 5.2: het recht op een algemene voorziening: de omschrijving van dit artikel is helderder verwoord. Toegevoegd is *voor zover sprake is van een zelfstandige vervoersbehoefte*. De toelichting (p.40) op dit artikel is uitgebreid.

Artikel 7.3: inlichtingen, onderzoek, advies en beschikking: lid 2: de redactie van dit artikellid is anders verwoord.

Wat betreft de toelichting (p.45) op lid 4 van dit artikel wordt opgemerkt dat hierin verwezen wordt naar de 'International Classification of Functioning, Disability and Health' (ICF) als de systematiek die gehanteerd wordt door de (indicatie)adviseur. Uitwerking vindt plaats in beleidsregels.

Aan dit artikel is toegevoegd een lid 5 en een toelichting (p.45) hierop. Dit nieuwe artikellid vertaalt de opdracht van artikel 26 lid 1 Wmo naar de verordening en bepaalt dat de beschikking dient te vermelden op welke wijze de genomen beschikking bijdraagt aan het behouden en bevorderen van de zelfredzaamheid en de normale maatschappelijke participatie van mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en van mensen met een psychosociaal probleem.

Artikel 7.7: gronden voor weigering: een nieuw artikel, toelichting op dit artikel op p.46.

Artikel 7.8: intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening: toegevoegd aan dit artikel is een uitbreiding van een sub c en een sub d aan lid 1 van het artikel, een toevoeging van een nieuw lid 2 (met een vernummering van het oude lid 2 naar een lid 3) en een toevoeging van een nieuw lid 4 en lid 5. De toelichting op dit artikel (p.46) is opnieuw vorm gegeven.

Artikel 8.1: hardheidsclausule: toegevoegd is een lid 2.

Voorafgaande aan de artikelsgewijze toelichting (vanaf p.24) is ter verdere verduidelijking van de beleidsuitgangspunten een algemene toelichting op de verordening opgenomen (p.17 t/m p.23).

Suggesties van de insprekers artikelsgewijs

Suggesties per artikel	Argumenten gemeente
Art. 1.1 b 'Compensatiebeginsel' vervangen door 'compensatieplicht'.	Overgenomen (zie p. 1, 17 en 18)
Art. 1.1 b 'personen met aantoonbare beperkingen ...' vervangen door 'burgers zoals omschreven in de Wmo art. 1.1 g te weten mantelzorgers en vrijwilligers, mensen met een beperking, mensen met een chronisch psychisch probleem, mensen met een psychosociaal probleem'.	De Wmo is geen voorzieningenwet. Ook de welzijnswet gaat op in de Wmo. De Wmo bestrijkt dus een veelheid van onderwerpen en beleidsterreinen. Vandaar dat in de Wmo 'burgers' in brede zin worden gedefinieerd. Onze verordening regelt de verstrekking van voorzieningen voor mensen met een aantoonbare beperking. Mantelzorgers en vrijwilligers komen voor een dergelijke verstrekking alleen in aanmerking wanneer zij een aantoonbare beperking hebben.
Art. 1.1 d De term 'aantoonbare beperking' laten vervallen omdat deze de reikwijdte van de wet inperkt.	Er is een objectief criterium nodig waaraan de gemeente kan toetsen, zodat er ook verantwoording afgelegd kan worden richting burgers over het al dan niet toekennen van voorzieningen. De staatssecretaris heeft bij de behandeling in de eerste kamer aangegeven dat het niet de bedoeling is de Wvg verder uit te breiden.
Art. 1.1 h De term 'algemene voorziening' weglaten.	Het gaat hier om het primaat van algemene voorzieningen zoals het collectief vervoer, boven individuele voorzieningen. Bij de behandeling in de tweede kamer is duidelijk aangegeven dat het niet de bedoeling is algemene voorzieningen zoals het collectief vervoer om zeep te helpen.
Art. 1.1 u De term 'huisgenoot' definiëren als iemand met wie de aanvrager een gezamenlijke huishouding voert.	Vanwege jurisprudentie in de AWBZ hebben wij gekozen voor de definitie 'iedere meerjarige met wie de aanvrager duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont'. In art. 3.3 over gebruikelijke zorg wordt dit nader gespecificeerd als deel uitmaken van de leefeenheid. In het besluit nadere regels en richtlijnen zal dit verder uitgewerkt worden.
Art. 1.2 1a De term 'langdurig noodzakelijk' schrappen.	Het gaat hier om de toekenning van de huidige Wvg-voorzieningen, niet om huishoudelijke verzorging. Voor de toekenning van Wvg-voorzieningen is langdurige noodzakelijkheid een vereiste.
Art. 1.2 1b De term 'goedkoopst adequate voorziening' schrappen.	Het gaat in eerste instantie om het aanbieden van een adequate voorziening. Van alle adequate voorzieningen wordt de goedkoopste aangeboden.
Art. 1.2 1c De formulering 'in overwegende mate' weglaten.	Weglaten van deze formulering zou betekenen dat er nooit gemeenschappelijke voorzieningen gerealiseerd kunnen worden die in het belang zijn van één of meerdere individuen.

Suggesties per artikel	Argumenten gemeente
Art. 1.2 2c schrappen	Wanneer problemen worden ondervonden bij het normale gebruik van de woning die voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen is dit een verantwoordelijkheid van de woningeigenaar cq. –huurder.
Art. 1.2 2d een ‘hoger uitrustingsniveau dan sociale woningbouw’ heeft een beperkende werking en daarom schrappen	Met dit artikel worden voorzieningen zoals bijvoorbeeld een aanrechtblok met een beweegbaar aanrechtblad niet uitgesloten. Het gaat hier bijvoorbeeld om het aantal vierkante meters aanbouw voor een slaapkamer, of het aantal aan te passen keukenkastjes.
Art. 2.1	Overgenomen (p.4)
Art. 2.4 1b De hoogte van het PGB moet vergelijkbaar zijn met (het bedrag van) de zorg in natura.	Om zoveel mogelijk burgers adequate voorzieningen te bieden onderhandelen wij met aanbieders over de prijs. Keuzevrijheid voor de cliënt vinden wij erg belangrijk. Wij zorgen er voor dat er daadwerkelijk iets te kiezen valt. Een PGB verstrekken dat hoger is dan de voorziening ons kost in natura zou uiteindelijk betekenen dat we minder middelen beschikbaar hebben om voorzieningen te verstrekken. Dit vinden wij niet wenselijk.
Art. 3.1 ‘kan’ vervangen door ‘biedt’.	De ‘kan’ formulering biedt beleidsruimte voor de invulling van de Wmo.
Art. 3.2 1&2 ‘kan’ vervangen door ‘biedt’.	De ‘kan’ formulering biedt beleidsruimte voor de invulling van de Wmo.
Art. 3.2 Toevoegen ‘volgens de ICF moet tot het voeren van een huishouding gerekend worden o.a.:	Toegevoegd (p.26)
Art. 3.2 snelheid en adequaatheid is geen reden om de keuze voor een PGB te onthouden.	Wanneer een algemene voorziening aanwezig is, is het voordeel dat deze snel en zonder veel administratieve rompslomp voor gemeente en aanvrager geboden kan worden. Er is dan sprake van direct beschikbare hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen.
Art. 4 De verordening sluit mantelzorgers uit van woonvoorzieningen.	Niet indien zij zelf een beperking ondervinden.
Art. 4.1 Vervangen door ‘het college biedt een voorziening aan die bestaat uit de keuze tussen zorg in natura of een PGB.	Bij het bepalen van wat een adequate oplossing is voor iemands beperkingen, wordt eerst gekeken naar een algemene voorziening. Als die er niet is of geen adequate oplossing biedt, wordt de procedure voor de individuele voorziening uitgevoerd. Zie ook de algemene toelichting hierover op p.18.
Art. 4.2 Het primaat sluit de keuzevrijheid uit.	De verordening legt het primaat bij een algemene voorziening. Zie verder beantwoording art.4.1 en 4.2.
Art. 4.2 1&2 snelheid en adequaatheid is	Zie beantwoording artikel 3.2.

Suggesties per artikel	Argumenten gemeente
geen reden om de keuze voor een PGB te onthouden.	
Art. 4.2 1&2 'kan' schrappen.	De 'kan' formulering biedt beleidsruimte voor de invulling van de Wmo.
Art. 4.3 De volledige omschrijving uit de ICF opnemen.	Overgenomen (p. 3, 10, 11, 39).
Art. 4.4 Het primaat beperkt de keuzevrijheid	Zie beantwoording artikel 4.1 en 4.2.
Art. 4.5 Het primaat beperkt de keuzevrijheid	Zie beantwoording artikel 4.1 en 4.2.
Art. 4.8 Met de formulering 'bezoekbaar maken' wordt tijdelijk (weekend) verblijf bij ouders/familie onmogelijk gemaakt.	Art. 4.9 2 maakt het mogelijk één woonruimte bezoekbaar te maken indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling.
Art. 4.9 a Het maakt verhuizen van mensen met een handicap binnen de gemeente of naar elders onmogelijk.	Er moet een duidelijke samenhang zijn tussen de ondervonden woonproblemen en de beperking die men heeft. Met de bepaling wordt bedoeld dat verhuizing vanuit een adequate woning naar een inadequate woning genoemd wordt als weigeringsgrond voor woonvoorzieningen. Niet de ondervonden beperkingen maar de verhuizing naar een niet geschikte woning is dan de voornaamste oorzaak van de ondervonden problemen. Uitzondering is wel een belangrijke reden als verhuizing i.v.m. samenwoning, huwelijk of het aanvaarden van werk elders.
Art. 4.9 b Beter zou zijn de beperking te leggen in bijvoorbeeld de afschrijvingstermijn van de woonvoorzieningen.	De persoon die verhuist zal in relatie met zijn beperkingen moeten zoeken naar een zo geschikt mogelijke woning. Het is niet de bedoeling dat men zo maar een ongeschikte woning kiest en vervolgens de rekening voor de aanpassingen bij de gemeente indient. Wel moet de gemeente ervoor zorg dragen zicht te hebben op de aangepaste of makkelijk aan te passen woningvoorraad. Tevens moet de burger goed geïnformeerd worden over de gang van zaken bij dit soort verhuizingen.
Art. 4.9 d Deze bepaling brengt mensen met een progressieve en daarmee voorspelbare aandoening in ernstige problemen.	Het artikel is aangepast (p.9)
Art. 5.1 'kan' vervangen door 'biedt'.	De 'kan' formulering biedt beleidsruimte voor de invulling van de Wmo.
Art. 5.3 schrappen.	De verordening legt het primaat bij collectief vervoer. Zie verder beantwoording artikel 4.1 en 4.2.
Art. 5.5 De term 'uitsluitend' schrappen. De aanvullende beperkende voorwaarde 'dreigende vereenzaming' schrappen. De aanvullende km-bepaling schrappen.	De WMO beoogt niet de reikwijdte van de WVG te beperken of uit te breiden. Conform de onder de WVG gevormde jurisprudentie wordt uitgegaan van de eigen woon- of leefomgeving, met als uitzondering de bovenregionale zorgplicht zoals die ook in de WVG-jurisprudentie is omschreven.

Suggesties per artikel	Argumenten gemeente
	De vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep onder de WVG houdt sinds maart 2002 in dat met een vervoersvoorziening of een combinatie van voorzieningen de mogelijkheid moet worden geboden om op jaarbasis minimaal 1500 – 2000 km te reizen. Deze jurisprudentie is in deze bepaling vastgelegd aangezien met de WMO niet beoogd wordt de werkingssfeer van de WVG uit te breiden.
Art. 6.1 Vervangen door: ‘De gemeente biedt individuele voorzieningen die het mogelijk maken zich te verplaatsen in en rond de woning. Het college biedt een voorziening aan die bestaat uit de keuze tussen zorg in natura of een PGB.’ Minimale aanpassing: uitbreiding van de lijst met de ICF activiteiten.	In dit artikel is er voor gekozen om een rolstoel in de vorm van een algemene voorziening te verstrekken als het gaat om een rolstoel voor incidenteel gebruik. Het betreft dan situaties waarbij soms een rolstoel nodig is terwijl het dagelijks verplaatsen in en om de woning zonder rolstoel plaatsvindt. Een rolstoel wordt in natura of in de vorm van een PGB verstrekt als de rolstoel voor het dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning langdurig medisch noodzakelijk is.
Art. 6.2 Het primaat sluit de keuzevrijheid uit. De ‘kan’bepaling gaat voorbij aan de keuzeverplichting van de gemeente. De verwijzing naar andere wetten is overbodig omdat het hier kennelijk gaat om bedoelde voorliggende voorzieningen die op grond van Wmo art 2 altijd voorgaan.	Zie beantwoording artikel 4.2 en 3.1. Het artikel geeft aan dat de voorziening alleen geboden wordt wanneer hulpmiddelen o.g.v. de AWBZ of een andere wettelijke regeling geen adequate oplossing bieden. Geen rolstoel wordt verstrekt als hulpmiddelen als krukken, een rollator of andere hulpmiddelen een voldoende oplossing bieden voor het verplaatsingsprobleem. Indien noodzakelijk kan een rolstoel wel als aanvulling op dergelijke voorzieningen worden verstrekt mits het gebruik dagelijks noodzakelijk is. De nadere verstrekkingcriteria worden vastgelegd inde beleidsregels.
H 6a Artikel toevoegen aangezien de Wmo een participatiewet is en de verordening geen uitwerking geeft aan de algemene compensatieverplichting ‘medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan’.	Alle voorzieningen zijn gericht op het bevorderen van participatie, waardoor sociale verbanden aangegaan kunnen worden. De welzijnsaspecten uit de Wmo worden niet geregeld in deze verordening, maar krijgen vorm in de verschillende beleidsnota's van de gemeente.
Art. 7.1 Toevoegen: ‘op welke wijze en in hoeverre de voorzieningen bijdragen aan de zelfredzaamheid en normale participatie’.	Overgenomen (p. 14 en 45)